

عنوان مقاله:

تصویرسازی در شعر گروس عبدالملکیان

محل انتشار:

همایش ملی ادبیات معاصر ایران (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

فرح نیازکار - استادیار گروه زبان و ادبیات فارسی واحد مرودشت، دانشگاه آزاد اسلامی واحد مرودشت، مرودشت، ایران

یاسین رهنوردی - کارشناسی ارشد زبان و ادبیات فارسی موسسه آموزش عالی حافظ شیراز

خلاصه مقاله:

تصویر شعری، یکی از عناصر زیبایی شناختی شعر است که از دیرباز مورد توجه بوده است؛ تصویری که با دیگر اجزای شعر، چون معنی، عاطفه و موسیقی پیوند دارد. گروس عبدالملکیان شاعر نوپردازی است که در شعر خود با تکیه بر تصویرسازی و استفاده از عناصر حسی غیرطبیعی همگام با شاعران بعد از دهه هفتاد خود را به عنوان شاعری تصویرساز تثبیت نموده است. او بر آن است تا در شعر خویش علاوه بر خلق تصویر، روزنهای به سوی درک ژرف ساخت تصویر و کاربرد آن در شعر سپید بیابد تا بتواند شعرش را با به کارگیری عوامل نوسازی تصویر؛ جریان سیال در ارکان گوناگون تشبیه، با کاربردی متفاوت از قالبهای کهن نمایش دهد. عنصر غالب در صورتهای خیالی شعر گروس عبدالملکیان، سینماست. عناصر دیگری همچون؛ جنگ، طبیعت و.. در شعر او بارزند. در این مقاله کوشیده شده تا با تبیین جایگاه تصویرسازی در شعر گروس عبدالملکیان، به تحلیل و ارزیابی مهمترین عناصر شعری تصویرآفرین در آثار گروس عبدالملکیان پرداخته شود.

کلمات کلیدی:

گروس عبدالملکیان، شعرسپید، تصویرسازی، سینما.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/880806>

